

SPEJDERNES MAGASIN

44. årgang

nr. 3. marts 1960

Baden-Powell tegner og fortæller om søspejdere

Det er i år 50 år siden søspejderne begyndte i England. I »Scouting for Boys« skriver B.-P. følgende om søspejdere.

Bådens brug.

Hvis du bor i nærheden af vand, må du kunne ro og styre en båd. Du må vide, hvorledes du skal lægge til ved et skib eller ved kajen, enten ved at ro eller styre den i en stor bue, så at den lægger sig ved siden af skibet eller kajen med forstævnen mod broen eller op imod strømmen. Du må kunne ro med een åre i takt med andre og alene tage to årer og »vrikke« båden frem med een åre i bagstævnen. Når man roer, »skiver« man åren, d.v.s. vender årebladet en halv omgang, når det løftes op af vandet, for at det ikke skal gøre modstand mod vinden og derved standse bådens fart. Du må også kunne kaste en tovende over til et andet skib eller i land og kunne gribe og fastgøre et tov, der kastes til dig. Ligeledes må du kunne kaste et redningsbælte ud til en druknende. Du må kunne lave en tømmerflåde af forhåndenværende materialer, brædder, træstammer,

tønder, halm, pakket ind i vandtætte underlag o.s.v. Du kan tit på en tur blive nødt til at passere en flod med hele oppakningen uden hjælp af både.

Sejlads.

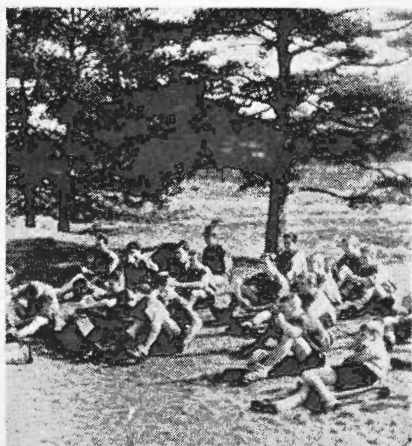
I stedet for ture til fods og på cykle er det en stor oplevelse for en patrulje at udforske en flod og dens omgivelser med båd. Man sejler om dagen og sover i land i telte ligesom på en almindelig vandretur. Men tag ikke spejdere med, der ikke kan svømme 100 m med tøj på (skjorte, korte bukser og strømper), fordi uheld kan ske, men hvis alle kan svømme, gør det som oftest ikke noget, at båden kæntrer.

En af mine morsommeste søspejderoplevelser var en flodtur med mine to brødre. Vi sejlede op ad Themsen i en foldebåd af sejldug og sejlede, så længe vi kunne få vand under kølen. Vi kom helt op i Chilternbjergene, hvor man aldrig havde set en båd før. Vi havde telt og kogegrej og sovepose med og lå i lejr om natten.

Da vi nåede Themsens kilder, bar vi båden over vandskellet og satte den i vandet igen i et vandløb nogle få km længere mod vest, og så fortsatte vi i floden Avon. Vi roede, sejlede, stagede og slæbte båden efter omstændighederne gennem Bath og munding. Der sejlede vi tværs over, til vi lykkelig nåede Chepstow på den anden side. Herfra sejlede vi op ad Wyefloden gennem de smukke landskaber til vort sommerhjem nær ved Llandago.

Fra London til Wales gik turen næsten hele vejen til vands med en mængde morsomme og eventyrlige oplevelser. Men det er oplevelser, der også ligger indenfor rækkevidde, når I bare kaster jer ud i det. Derfor, spejdere, kom! Dygtiggør jer, og hvis I bliver lige så glade for jeres spejderoplevelser som jeg for mine, får I mange gode minder.

I dette nummer:

Forsidebilledet er fra primitivt spejderfører-kursus på Hylkedam. Billedet er taget af Jørgen Hansen, Birkebeinerne.

Baden-Powell fortæller om søspejdere	42	Patrulje-tips	52
Gaven fra onkel Tobias	43	Spejder Juls præmieliste	52
Hvorhen i påsken?	46	Junglényt	53
Net-knytning	47	Tegneserie af Eske	54
Nyt fra Grønland	48	Jungledyr	55
Indian Crafts and Lore	49	Togtet til Hejreholmen	55
Det er forår - lejrlevet begynder	50	Spejdertidende	57

Allerede dagen før Kalles fødselsdag kom der et brev fra onkel Tobias: »Hjertelig til lykke med fødselsdagen, Kalle!« stod der, »jeg kan desværre ikke komme selv denne gang, men jeg sender dig i en særskilt pakke en bog, som jeg ved, du vil blive glad for, og som jeg håber, du vil nyde at læse! De bedste hilsener og ønsker, din onkel Tobias!«

Kalle læste brevet igennem utallige gange og gættede vildt på, hvilken bog onkel Tobias havde sendt, og hans kammerater Smør og Bolle hjalp ham efter bedste evne, og det var efterhånden ikke så helt lille et bibliotek, onkel Tobias skul-

Døren til badeværelset blev åbnet på klem. »Dukkelise!« råbte Else.

»Det kan du selv være!« svarede Kalle.

»Hør, se så at blive færdig derinde, jomfru Else!« råbte far, »jeg skulle også gerne til inden middag!«

»Drejeskive til modeltoget!« gættede Kalle og skævede ud gennem køkkenvinduet, han havde set et glimt af postbudets røde jakke ude på vejen.

»Nej, du må gætte tre gange!« sagde far og snuppede et stykke sukker fra skålen på bakken.

»Dampmaskine!« skreg Kalle.

Hans fingre rystede, da han lukkede op for pakken. En skinnende, forkromet dynamolygte. Kalles øjne strålede, og han sprang ned fra stolen og trykkede far på næven og gav mor et kys.

»Hov, skal jeg ikke have noget, — det er mig, der har givet ledningen!« sagde Else.

»Æh — jo, — selvfølgelig. — Mange tak, søster!«

»Du er en køn en at give noget!« mulede Else med smil i øjet.

»Nu skal du vist skynde dig, hvis ikke du skal komme for sent i skole!« bemærkede mor og kastede et blik på uret, »du skal se, pakken fra onkel Tobias er nok kommet

Gaven fra onkel Tobias

Af ROBERT FISKER — Illustrationer: OLE HANSEN

le sende, hvis han skulle opfylde blot en del af forslagene.

Kalle havde aldrig troet, at en dag kunne være så lang, som dagen før hans fødselsdag, og han gav sine forældre og sin store søster noget i retning af et chock, da han om morgenen stillede i køkkenet klokken seks fuldt påklædt og friseret.

»Men, Kalle, er du blevet syg!« udbrød søster Else og slog hænderne sammen.

»Så, Else,« mæglede mor, »lad nu være med at drille Kalle. Husk, det er hans fødselsdag i dag!«

»Ja, til lykke, brormand!« Else gav ham et smækkys og styrtede ind i badeværelset for at komme før far, hvis trin allerede lød på trappen.

»Nå, der har vi dagens mand,« lo far, da han lidt efter stod i køkkenet i pyjamas, »til lykke, Kalle, har du gættet, hvad du skal have i fødselsdagsgave?«

»Næh,« Kalle følte sig helt ilde berørt ved al den usædvanlige opmærksomhed og gned sig endnu ihærdigt på kinden, hvor Else havde plantet sit fødselsdagskys.

»Det begynder med D og ender med E!« sagde far og blinkede polisk til mor, som var i færd med at skære rundstykker over.

»Næh, en gang til!«

Kalle bed sig i tommelfingeren og spekulerede, så det knagede.

»Luftbøsse!«

»Det begynder da ikke med D!« indvendte far.

»Næh, — men det ender på E!«

»Nå, men gå så ind i stuen, der ligger en lille pakke ved din plads, du må ikke åbne den, før vi er klar alle sammen!«

»Else, se så at blive færdig!« Far gik hen og bankede på døren ind til badeværelset.

Kalle kiggede ind i stuen. På det festligt dækkede bord lå en firkantet pakke i grønt papir, han skulle lige til at gå hen til bordet, da det ringede på døren.

»Kalle, spring lige ud og luk op!« sagde far.

Det var en højst overflødig opfordring. Kalle var allerede ude ved døren, netop som klappen på brevsprækken smækkede. Det var posten. Morgenavisen og et brev til far, og så et brevkort til ham fra farmor og farfar. Han var ikke fri for at blive lidt skuffet. Hvor blev pakken fra onkel Tobias af?

Kalle havde mistanke om, at Else med vilje trak tiden ud, og efter hans mening, måtte der mindst være gået fem timer, inden familien var klar til at gå til morgenbordet.

når du kommer hjem fra skole. — Hvor mange er det nu, der kommer til fødselsdagsgilde?«

»Fem!« Kalle slugte sin kaffe og rejste sig, »Smør, Bolle, Frederik, Herman og Harald. — Mor'n!«

Det var både en dejlig og en trang dag i skolen. Han var klassens strålende midtpunkt, og de fik en historie i dansktimen og film i geografitimen, men han kunne ikke få den pakke fra onkel Tobias ud af tankerne, og så snart klokken var to, styrtede han hjem, alt hvad remmer og tøj kunne holde.

»Pakken er ikke kommet endnu!« sagde mor.

Kalle havde en fornemmelse, som skulle han tabe armene ud af ærmerne.

»Er — er den ikke kommet endnu?« stammede han.

»Nej, men postbilen har heller ikke været her endnu«, trøstede hans mor, »den er somme tider lidt forsinket! Kom nu ind og bliv vasket lidt. Dine gæster kommer jo allerede klokken tre!«

Hvergang der lød motorstøj, fløj Kalle til vinduet, men det lod til, at alle byens biler havde ærinde på Solsortevej i dag, bare ikke postbilen. Pludselig ringede det på døren, og Kalle styrtede som en jetmaskine ud i entreen og lukkede

»Davs, Kalle!« Det var Smør og Bolle i fint tøj og vandkæmmet skildning hver med en liden pakke under armen, »til lykke!«

»Tak, — tak skal I have!« Kalles øjne slugte vejen bag dem, og han blev stående i døren.

»Øhm, kanske vi skal indtage festmåltidet herude på trappen!« forspurgte Bolle grinende.

»Næh, — kom indenfor — kom indenfor!« Kalle trådte tilbage fra døren og bød dem ind.

Da de var kommet ind i stuen og havde fået åbnet for Smørs og Bolles gaver, da ringede det atter på. Smør og Bolle stirrede forbavsede på hinanden. De havde aldrig før set Kalle løbe så hurtigt.

»Ja, her er en pakke til Kalle Mortensen, er det dig? Postbudet stod med en firkantet pakke i brunt papir.

»Næh — det vil sige, jo — det er mig!« Kalle stirrede som hypnotiseret på pakken og sansede først at sige »tak«, da posten var på vej hen til havelågen.

»Nå, kom så pakken fra onkel Tobias?« spurgte mor.

»Ja,« jublede Kalle og gik ind i stuen. Bolle og Smør var lige så spændt som han selv. Han fumlede lidt med sejl garnet, inden Smør fik sin lommekniv frem og skar det over. Papiret blev flænget op, og den store bog i ensfarvet brunt bind kom til syne. »Arvelige anlæg hos blomsterfluerne« stod der med store, sorte bogstaver på bindet.

»Arvelige anlæg hos — —!« Bolle spruttede i grin og kastede sig på sofaen, »den skal nok være edderspændende, Kalle!«

Kalle stirrede på bogtitlen, indtil bogstaverne begyndte at flimre for øjnene. — Det havde han ikke troet om onkel Tobias.

»Der er nogle pæne billeder i!« konstaterede Smør, som sad og bladede i bogen, »det er sikkert en dyr bog, — ja, vil du bare se her — 25 kroner!«

Femogtyve kroner for sådan en bog. Kalle måtte se det, før han troede det. Så ringede det på døren, det var nok Herman og de andre. Da han kom ind med resten af gæsterne, stod mor med bogen fra onkel Tobias i hånden.

»Det var da en mærkelig bog, onkel Tobias har sendt dig!« udbrød hun og bladede i værket.

»Ja, men den er dyr!« fastslog Bolle med et grin.

»Nå, men nu må I hellere gå til bords!« Mor lagde bogen på reolen lukkede døren op til dagligstuen, hvor der var dækket et festligt fødselsdagsbord, og hele selskabet styrtede ind for at nyde chokoladen og de mange dejlige kager.

Da far kom hjem om aftenen, studsede han også over den mærkelige fødselsdagsgave. »Tja, Kalle, jeg forstår det ikke, men onkel To-

bias kan jo somme tider få nogle mærkelige indfald. Men nu må du huske at takke ham for bogen, han har sikkert sendt den i bedste mening!«

Else havde svært ved at holde masken og kom i aftenens løb med flere fine hentydninger til fluer og blomster, og Kalle blev mere og mere ond på den infame bog, og da han gik i seng, besluttede han sig til at gå ned til en antikvarboghandler og sælge den allerede næste dag. — Det var jo hans bog, så han havde vel lov til at gøre med den, som han havde lyst.

Den næste dag i skolen kom både Bolle og Smør med flere forblommede udtalelser om blomsterfluer og arvelige anlæg, og Kalles første gerning, da han kom hjem fra skole og havde spist sin mad, var at snappe bogen fra reolen og løbe hen til antikvarboghandleren med den.

»Tja,« antikvarboghandleren vendte og drejede uhyret nogle gange, »det er jo ikke den slags man sælger hver dag, — men skal vi sige to kroner!«

»To kroner!« gispede Kalle, »jamen, den har kostet femogtyve!«

»Ja, ja da så 2,50, men heller ikke en øre mere!« Antikvarboghandleren lagde bogen på disken med et smæld, og Kalle slog til med et suk

og fik udbetalt 2,50 krone. På vejen hjem mødte han Smør og Bolle og inviterede på is, så lettet var han over at være kommet af med blomsterfluerne.

Da han kom hjem ved femtiden, stod mor med et brev i hånden. »Her skal du bare se, Kalle, onkel Tobias har lige skrevet, at han kommer på søndag, det var en overraskelse, hvad!«

Kalle havde nær fået sit tyggegummi galt i halsen. »På — på søndag!«

»Ja, — han skal på besøg hos en gammel studiekammerat, der er er flyttet her til byen, en cand. mag. Wiborg!«

»Hvad — Vibbe —!« udbrød Kalle og tog for en sikkerheds skyld tyggegummiet ud af munden, »det — det er vores nye naturhistorielærer, — han er flink! — På søndag — på søndag!« summede det i Kalles hoved, mens han klemte hånden om de halvtres øre, der var tilbage af de penge, Blomsterfluerne havde indbragt. Onkel ville blive smækfornærmet, når han opdagede, at han havde solgt bogen. — Hvad i alverden skulle han gøre? — I dag er det torsdag!

»Nu må du huske at takke onkel Tobias for bogen!« formanede far om aftenen da Kalle sagde godnat.

»Ja — jo!« Kalle forsøgte sig med noget, der skulle forestille et smil, og Else spurgte deltagende om han havde ondt i tænderne.

Til langt ud på natten lå han og spekulerede, men den eneste udvej, han kunne se, var at gøre indbrud i antikvarboghandelen og stjæle bogen, for hvordan skulle han rejse de nødvendige penge.

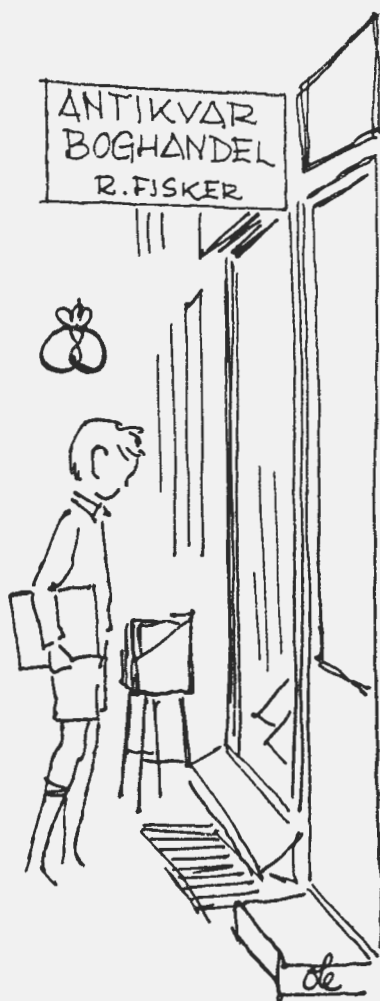
Næste dag gik han hen til antikvarboghandleren og spurgte efter bogen.

»Nå, den!« sagde manden og kløede sig på kinden, »den solgte jeg skam i går eftermiddags. Den havde kun været i vinduet en times tid så kom der en herre ind og købte den!«

»Øhm — hvem — hvem var den herre?« spurgte Kalle tilintegjort.

»Det ved jeg skam ikke, jeg kender ikke alle mine kunder, — men jeg tror da forresten, han var ansat på Kirkebakkens skole!«

»Hvordan så han ud?«

»Høj, slank, rødhåret med et lille overskæg!«

Tak skæbne, det var Wibbe, det kunne der ikke være nogen tvivl om!

Kalle turde ikke betro sig til nogen om den uhyggelige sag, ikke engang til Smør og Bolle. Hele fredagen gik han og led de værste sjælekvaler. Fredag aften tog han sin beslutning. Han tog de fem kroner, han havde fået i fødselsdagsgave af sin moster og kørte ud til hr. Wiborgs adresse, som han havde opsnuset i dagens løb. Hr. Wiborg kom selv og lukkede op. »Hvad, er det ikke Kalle Mortensen, — det var da et morsomt træf, kom indenfor, — hvad har du på hjertet?«

»Mange tak, — øhm — æh —!«

»Kom kun helt ind!«

»Jeg — jeg ville gerne tale med Dem om en — en bog!«

»Om en bog, ser man det. Jamen, kom da med ind, Kalle!« Hr. Wiborg smilede så sært lumsk. Han plejede nu ellers at være vældig flink.

»Ja, — en bog om blomsterfluer!«

»Hvad — har du den bog?«

»Ja, — øhm — næh — jo, det vil sige —!« Kalle vred sin hjerne for at finde et anstændigt svar.

»Det må jeg sige, Kalle, du har min agtelse, det er en fornem interesse for en dreng i din alder, — kom ind og lad os sludre om det!« Hr. Wiborg slog ham på skulderen og skubbede ham foran sig ind i stuen.

»Næh se, goddag, Kalle!«

Det var godt der stod en stol lige inden for døren. Onkel Tobias rejste sig fra en sofa i stuens modsatte ende og kom henimod ham.

»Til lykke med fødselsdagen forleden, — du fik vel bogen. — Ja, Oskar — det er hr. Wiborg, — fik mig til at komme allerede nu til aften. — Jeg ville have overrasket jer i morgen tidlig. — Sig mig, Kalle, hvor meget fik du for bogen hos antikvarboghandleren?«

»2,50!« fløj det ud af Kalle, idet han stak onkel Tobias sin svedige næve.

»Næh, — hvor de dog kan misbyde folk!« udbrød onkel Tobias.

»Jamen — jamen — jeg ville jo købe den tilbage!« stammede Kalle desperat, »det — det var jo, fordi de drillede mig med den — de andre!«

»Ja — det var en værre brøler, jeg der lavede!« onkel Tobias lo, så

det buldrede i den hyggelige stue, »jeg skal sige dig, du og Oskar — øhm — hr. Wiborg — holder fødselsdag den samme dag, og så byttede jeg om på pakkerne, — så hr. Wiborg fik den bog, du skulle have haft, og du fik den, han skulle have haft. — Han forlangte, at jeg omgående skulle komme og give ham en undskyldning — og så — ja, nu er sagen jo for den sags skyld opklaret. — Du har nok været godt gal i hovedet på mig, kan jeg tænke!«

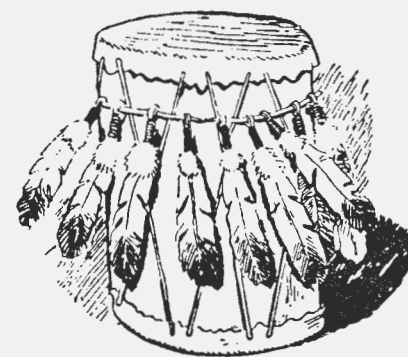
»Så er dette din bog, kan jeg tænke!« Hr. Wiborg kom med en stor, smuk bog. Kalles øjne strålede. »Robinson Crusoe« i pragtbind med flotte illustrationer. »Men — men — hvad med — med fluerne?«

»Dem lader vi flyve — det skal jeg nok ordne for din onkel, — sæt du dig nu ned i sofaen og få en kop kaffe med!« Hr. Wiborg pressede ham ned i sofaen ved siden af onkel Tobias, der greb ham i armen.

»Men ikke et ord om at jeg kommer i morgen tidlig, ellers fortæller jeg det hele om fluerne og Robinson Crusoe!«

Det lovede Kalle, og han holdt det også.

Indianerudstillingen

som har været omtalt i januar og februar nummeret af Spejdernes Magasin, vises i marts måned i Odense, Århus og Aalborg. Forhør på depotet i nævnte by, hvornår udstillingen finder sted.

HVORHEN I

★ Du skal være fyldt 17 år.

★ Kursusafgiften er 20 kr.

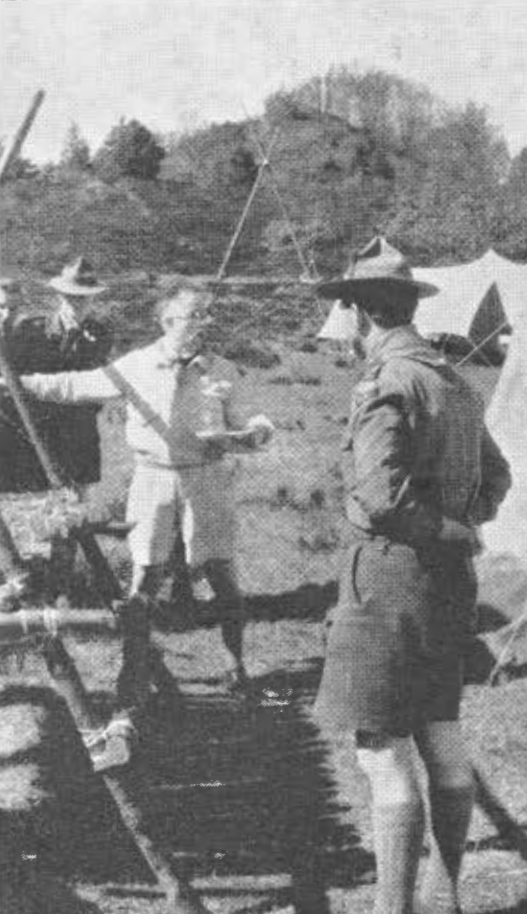
★ Korpset betaler $\frac{1}{3}$ af dine rejseudgifter.

★ 4 kursussteder for skovmænd.

★ Tilmeldelsesblanket får du hos din tropsfører.

Flaget stiger langsomt til tops omkranset af en skare unge førere og skovmænd fra hele landet. Forskellige at se på er de, hver med sit tørklæde, sine distinktioner, sin særlige måde at fremhæve troppens særpræg på. Scenen er åbningen af et af korpsets primitive kursus. I løbet af få øjeblikke bliver disse vidt forskellige folk organiseret i to troppe. Uensartetheden forsvinder, tørklæder og distinktioner tages af, og nye tørklæder uddeles. Pludselig står der to troppes — tilsyneladende da — men faktisk bliver de i løbet af de 5 dage, kursus varer, to fast sammentømrede enheder med et kammeratskab inden for patruljer og trop, som kun de, der har oplevet det, kan forstå.

Åbningsceremonien er forbi, og nu går det slag i slag. Instruktioner, konkurrencer, praktiske arbejder madlavning, øvelser, idémøder o.s.v. Alle 5 dage er optaget af fuld aktivitet. Man lærer at se de ting, man har lavet i årevis, på en ny måde, man lærer at gøre ting, man kun har hørt om, man lærer måske helt nye ting, men først og fremmest oplever man kammeratskab og sammenhold mellem spejdere fra alle egne af landet. Man op-

dager, at der andre steder findes nøjagtig de samme problemer, som dem, man går og tumler med hjemme, og man får måske nye ideer til måder at gribe problemerne an på.

Man er skiftevis ude og inde, har skiftevis teori og praksis, og i den knapt tilmålte fritid man får, skal man nå at lave alle de ting, man hidtil ikke har nået.

Lørdag drager man afsted på hike, løser en mængde forskellige opgaver, kommer gennem vidunderligt terræn, når halvtrætte frem til mødestedet, hvor man straks etablerer lejr. Efter lejrslagningen kommer den hyggeligste af alle stunderne, hvor man i ro og mag sidder med patruljen om bålet og laver sin mad. Ingen pligter kalder, man kan give sig helt hen i hygge. Og så den næste morgen, hvor solens første stråler smelter rimfrosten på græsset, hvor åen slynger sig forbi, blinkende i solskinnet, så skal du ned og dyppe fingrene i det iskolde vand. Det værste snavs og de mest provokerende skægstubbe må væk, for vi skal til påskegudstjeneste. Derefter tilbage til hytten til den store frokost, og så i gang igen med den sidste afpudsning, de sidste nye ideer, inden man skal hjem igen. Glade over kursus, men triste over at skulle skilles fra de nye kammerater drager man så atter hver til sit.

Har du ikke prøvet det, og opfylder du betingelserne (fyldt 17 år senest den 14. april og være anbefalet til deltagelse af din divisionschef) så er det nu, du har din chance dels for selv at få en stor spejderoplevelse, dels for at lære noget mere til gavn for dit korp.

Du vil ikke fortryde det!

PÅSKEN?

Net-knytning

SKOV MÆND

De fire kursussteder

Colleruphus nord for Gl. Holte er korpsets største førertræningscenter. Nærmeste station er Holte. Colleruphus blev indviet i begyndelsen af 1957. Korpsets største hytte er smukt beliggende øst for Rude skov med udsigt mod øst helt ud over Øresund.

Kursusleder: Distriktschef Jørgen Christoffersen, København.

Hylkedam ved Gelsted station på Vestfyn er korpsets største ejendom med ca. 40 tdr. land gyvelbevoksede bakker, granplantager og lyngarealer. Hytten er bygget i 1947. Der har været afholdt flere landsskovmandsturneringer her, senest i 1957. Måske har nogle af dine førerammer været på Hylkedam, som nu også benyttes ved Gilwelltræningen.

Kursusleder: Divisionsassistent Mogens Jensen, Næstved.

Ryekol ved Gl. Rye med nærmeste station i Ry er indviet i 1953. Mere end 25 tønnder land høje lyngbakker med vid udsigt over Mossø er med til at skabe korpsets mest særprægede lejrplads. Det stærkt kuperede terræn ved Himmelbjerget og de store skove syd derfor danner udmærket terræn for hiken.

Kursusleder: Jørgen B. Skotte Hansen, redaktør af Spejdernes Magasin.

Rosenholt vil for første gang blive benyttet til primitivt kursus. I marts nummeret af Spejdernes Magasin bragte vi en artikel om Rosenholt, der er beliggende 2 km fra Ørsø station. Der vil blive arrangeret transport til og fra Aalborg. De 11 tdr. land, som ejendommen udgør, er mere end fortræffelig til brug for et primitivt kursus, der også kan disponere over Dronninglund Storskov.

Kursusleder: Kolonnechef Peter Viggo Mørch, Fredericia.

I sidste nr. fortalte vi om RING-TENNIS. Læs her hvorledes du kan fremstille et net til banen.

Materialer: Snor, sisal eller, hvad der er bedre til boldnet, twist. Desuden en skytte, enten blot en pind eller også et stykke brædt, cigar-kassetræ, savet ud som et langt smalt H.

Metoden kræver at man kan binde flagknob, så er det måske alligevel ikke noget for dig!

1. metode, den stationære, for begyndere:

Udspænd på 4 pinde, der er stukket i jorden, en ramme af den line, som ønskes til endelig begrænsning, f. eks. 6 mm bomuldsline eller manilla. Slå en række slyngestik op og fortsæt de næste rækker i zig-zag ned over det indrammede felt med flagknob som vist på tegningen. Bemærk,

at flagknobene laves forskelligt, afhængigt af om man arbejder sig mod højre eller venstre. Det anbefales at starte hvert flagknob med at gå nedfra op gennem løkken.

2. metode, den transportable.

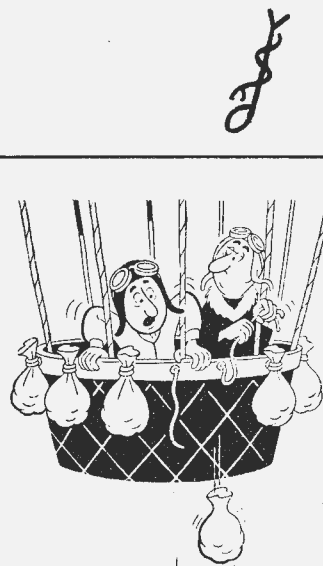
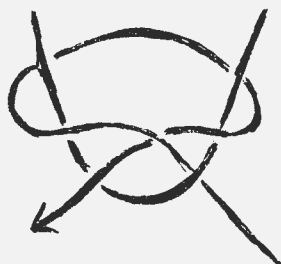
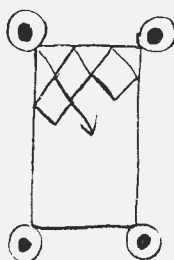
Udspænd en snor i nettets bredde (d.v.s. smalleste led) og slå slyngestikkene op. Derefter laves »på fri hånd« et par rækker flagknob, og man kan nu trække snoren ud og samle løkkerne i et bundt med en stump snor, der kan fastgøres foran én. Det er på denne måde let at la-

ve alle løkker i samme række lige store, idet man laver hver løkke lige så lang som den forrige.

Fordelen ved denne metode er, at man kan pakke nørkletøjet sammen og tage det i brug næsten hvor som helst: Ved snakkemøder, i toget, i venteværelset o.s.v.

Sammensætning af net:

Hvis flere mand laver hver sit stykke net til et fælles formål, f. eks. ringtennis-net, kan stykkerne sættes sammen. Man lægger dem, så at »spidserne« (buerne) fra ét net er over for mellemrummet mellem buerne fra det andet net, og man lader nu snoren gå i zig-zag fra buen på det ene til buen på det andet, idet man laver et flagknob på hver bue.

GEORGE CRENSHAW

Ah, der røg min frokost!

(Boys Life).

Kun sjældent kan vi få lejlighed til at sove i telt, fordi spejderne i sommerperioden er hjemme på ferie, og om vinteren er det for koldt. Vi må nøjes med lørdag - søndag overnatninger om efteråret. Og det fortæller Nuka om:

Lørdag den 17-10-59 om eftermiddagen kom vi til stedet, hvor vi ville slå lejr. Vi kom igang med det samme med at rejse teltet. Stedet var dejligt, fordi det lå ved bredden af »Den store sø«. Vi har den nævnte dag inden kl. 13 ryddet stedet op for alt, hvad der kunne være af tomme dåser, glasskår o. lign., idet det ikke lå ret langt væk fra byen. Teltet, vi havde med, var ret stort. Vi var også elleve, som skulle bo i det. I løbet af aftenen underholdt vi hinanden, og vi lavede the, fordi vores tropsfører skulle komme kl. 20.30 for at drikke the sammen med os.

Efter at vi havde drukket the, kom vi i seng. Men vi holdt vagt hele natten skiftevis. Den første havde vagt fra kl. 22.00. Hver vagt

NYT FRA GRØNLAND

Sidste del af brevet fra
JULIANEHAAB

varede 45 minutter, og så blev den næste vækket. Jeg blev vækket i min dejligste søvn, og jeg måtte selvfølgelig tage tøj på og komme ud. Jeg kom først brænde på bålet, kastede tæppet over mig, og begyndte at gå uden om bålet. Det var det fineste vejr dengang. Tusinder af stjerner var strøet på himlen, og fuldmånen stod højt oppe over »Alangorssuakfjeldet«. »Storsøen« var stille som smeltet bly, og der var tynd is over bredderne. Jeg kunne kun høre bålet knitre, og de i teltet sovendes snorke. Da vagten var forbi, vækkede jeg den næste, og krævede selv ind i soveposen, og faldt i søvn øjeblikkelig.

Da jeg vågnede var det allerede

lyst. Jeg kom ud af soveposen med det samme og gik ud af teltet for at gå ned til »Storsøen« for at vaske mig. Jeg lagde mærke til, at den »tykkes« ben og bagdel lå udenfor teltet og var fuldstændig hvide af rimfrost. Derefter indtog vi morgenmaden, og gik en tur fra kl. 9 rundt omkring den »Store Sø«. Under turen forsøgte vi at tænde bål med kun een tændstik uden brug af optændingspapir. Vi brugte tørre grene og lignende, som vi kunne finde på stedet til at tænde op med. Derefter måtte vi løbe hjem til lejren, fordi vi efterhånden var godt forsinkede, og vi kom hjem præcis kl. 12 til lejren. Lejrturen var forbi kl. 16 den samme dag, og så har vi et dejligt minde igen at tænke tilbage på.

Nuka

Sådan som I hører nu klarer vi os over det økonomiske problem. Vi skulle gerne se at få råd til mere end det ene telt vi har!

Flaskeindsamling.

Heroppe på Grønland får vi 10 øre for en tom flaske, når vi afleverer den til Handelen. Formålet for indsamling af flasker er den, at vi på denne måde skaffer os selv telte, spejderknive o. lign. som vi har brug for.

Den 31. okt. 1959 kl. 15 startede vi med en trillebør med at samle tomme flasker. Nogle dage i forvejen havde vi bedt forskellige husholdninger om lov til at komme og hente tomme flasker, og vi kom selvfølgelig til de huse, hvor vi havde fået lov, og der var mange, der sagde ja, og på denne måde opnår vi i reglen et fint resultat.

Vi havde samlet flasker hele eftermiddagen den dag, og det samlede resultat blev på 582 flasker, og blot på denne eftermiddag har vi altså tjent kr. 58,20. Ravnene har samlet 180, Ørnene 237 og Ternerne 165. Vi indsamlede flasker igen den næstfølgende lørdag, og den gav 600 flasker den gang. Vi er altså blevet 118,20 kr. rigere af de to indsamlinger. Og vi håber på denne måde at kunne skaffe os telt og andet vi savner i fremtiden.

Nuka

Til slut sender alle spejdere fra Anders Olsens trop en spejderhilsen til alle danske spejdere.

Hans Brunsø — T.F.

Fra Julianehaab. Til højre har vi »Torvet«.

Indian Crafts and Lore

Alle tiders indianerbog — sådan kan vi roligt sige om The Golden Book of Indian Crafts and Lore, skrevet af W. Ben Hunt. Bogen er fremstillet i Amerika og forhandles herhjemme af vort Depot. Bogen koster 16,50 kr., og det er meget billigt for denne bog, der er i stor størrelse, trykt med farver på fint papir, indbundet og på 112 sider.

Hver eneste side er en oplevelse, idet forfatteren har sat sig det mål, at gennemgå indianernes fulde udstyr — og det er meget, så meget at vi her ikke kan nå at omtale alt. Men lad os nævne, at fremstillingen af de forskellige indianerdragter er gjort meget omhyggeligt og med så gode tegninger, at teksten dertil næsten er overflødiggjort, så det gør ikke så meget, hvis du endnu ikke er så god til engelsk.

Ovenstående tegning viser fremstillingen af en bjørneklohalskæde. Nu må du undvære farverne, og klicheen er også meget mindre end siden i bogen, som er lidt større end en side i Spejdernes Magasin, men alligevel vil du have mulighed for at følge fremgangsmåden ved fremstillingen. Du vil sikkert give mig ret i, at tydeligere kan det ikke forklares i en bog.

Der er naturligvis også afsnit, der fortæller om indianerdansene, fremstilling af tam'tam'er tipi'er og totempæle m. m. Det er ikke en bog, der bliver gemt væk og glemt, tværtimod — den vil blive en kær ven, som man stadig vender tilbage til, og som man vil glæde sig over hver gang.

Skotte.

FRILUFTSRÅDETS KONKURRENCE

»EN VÆRRE SKOVTUR«

er afsluttet med følgende resultat:

1. og 2. præmie deltes af BODIL DARKOV, København og TOVE HAVNDRUP, Båring Mark pr. Asperup.
3. præmie: LEIF HANSEN, Højbjerg pr. Århus.
4. præmie: KNUD SKYTTE-HANSEN, Tingstrup.

Sådan kan det også gøres!!

Hej spejder! Solen kalder
dig bort fra byens grå.
Kom ud i skovens haller,
ud under himlens blå

Det er forår - L

Ud med dig!

Spejdersport er friluftsliv!

Hva' si'er du — har du hørt det før? Ser vi det! Men du skal få lov til at høre det mange gange endnu. For det behøves! SPEJDESPORT ER FRILUFTSLIV, forstår du! Det er det, og det bliver det ved med

at være. Søde små dengsebasser, som holder mest af at sidde søndag efter søndag og pimpe kaffe i møster Annas overhede stue, eller som render i »biffen«, når de ikke kan finde på andet, er i meget ringe grad spejdere, om de så er aldrig så »søde«, så det lyser langt væk!

Både du og jeg, ja vel i og for sig os allesammen, har noget af dette her med kakkelovnskrogen inden i os, vi har sådan en indsmigrende lille djævel, der vil prøve at gøre

os til nogle bekvemmelighedselskende og oh, så sarte små stakler, til oldinge før tiden. Mindst to søndage om måneden skal vi ud i Guds fri natur — det er bare med at give denne lille djævel en knock-out **Mindst to søndage, sagde jeg!**

Det værste ved denne djævel er, at han hjælper os med at hitte på

en syndig bunke undskyldninger. »Jeg har jo ingen rygsæk,« hvisker det et eller andet sted inden i een. »Cyklen er punkteret,« lyder det en anden gang. »Du havde snue for kun tre uger siden,« formaner du dig selv. »Det regner jo,« synger det i din hjerne — og så bliver du måske hjemme i »den dejlige varme« og **svigter patruljen, som venter på dig, svigter det, der er af en forsagt og ubehjælpelig lille fyr skulle skabe en sund og rask dreng med mod på livet. Jeg ønsker, at du skal udvikle dig til en sådan trænet, beslutsom og spejderteknisk veludrustet kernegut. Og det ønsker du også selv!** For du ved, at korpset trænger til sådanne folk, troppen behøver dem og din patrulje — det er indlysende! — **Giv så den lille djævel en knock-out og stik ud med dig!**

Og er du patruljefører, så prøv at sætte dig ind i denne situation: Når den 12 år gamle Peter (det hedder alle små, nye spejdere!) kommer til sit første trops- eller patruljemøde, så ser han for sit indre blik lejre og hiker og madlavning over åben ild og brobygning over rivede vandløb og spændende indianerlege med snigning og andet sjovt, og han glæder sig til at skulle sove i et rigtigt telt og at skulle lære at finde vej gennem det tætteste krat ved hjælp af den lille nål i hans nyanskaffede kompas. Og alt, hvad han får, er en lille stump sejlgarn — eller hvis han er heldig, en stump knobreb (jo der er stadig patruljer, der bruger dem!) og får den besked: »Nå, bind så et råbåndsknob.«

Hvorpå det går videre med morse, hvor han sidder ved et bord, og PF eller en anden søger at banke tegnene ind i hovedet på ham, bogstav for bogstav. Så får han måske et blåt øje under slagsmålet om, hvem der skal rydde op efter mødet, og så er det forbi, og han går hjem.

Hvis det fortsætter på den manér uge efter uge, ja måske måned efter måned, uden eventyr i skov og på

mark, er det så til at undre sig over, at Peter får nok og melder sig ud?

Denne tropslokale-og-ikke-andet form for spejdersport er ikke nok. Der må mere til. Du må ha' Peter med ud i det fri, så han i praksis kan få brug for alt det, han har lært ved patruljemøderne. Ikke noget med kun at signalere fem meter fra væg til væg i tropslokalet; nej du, to kilometer fra bakketop til bakketop. Ikke noget med kun at tegne 16 kompasstreger på en snavset lap papir; næh, ud at finde en skjult skat ved hjælp af kompaset og din evne til at bruge det. Ikke noget med kun at forklare den andægtigt lyttende Peter om de indianske sportegn og måske til nød ride dem op med en stump kridt på gulvet i lokalet; nej, ud og lav dem af kviste og græs og sten — ude i det fri.

Så varer det sikkert ikke så længe, før Peter når frem til at tage klasseprøverne og måske endda riddersnoren.

— Kan du orientere? Kan du signalere! Kan du få ild, selv om det har regnet de sidste otte dage? Kan du bygge dig en vindskærm, og kan du spidstege dit kød? Kan du dine klasseprøver — stadigvæk? Har du teknikken i orden? Vi venter det af dig for korpsets, for troppens, for patruljens og for din egen skyld. Mas på, **der er ikke andet at gøre!** Bliv tekniker, og friluftslivets porte vil stå på vid gab for dig **resten af din levetid.**

Spejdersport er friluftsliv! Nu skal vi ud — du og jeg. Allesammen!

I rigtig spejderuniform selvfølgelig!

KAN DU PAKKE EN RYGSÆK?

En friluftsmænd må vide, hvordan en rygsæk skal pakkes. Her har du nogle tips.

Indianerne bar næsten altid deres rygbyrder ved hjælp af pandebånd — for at lægge tyngdepunktet så højt som muligt. Når svejtserne bærer ost i bjergene, rager bæreladet helt op oven for hovedet. Dette

ejrtiden er inde

Hej spejder! Lærken svinger
sig op mod himlens blå,
og lærkesangen klinger
som sølver klokker små

siger altså noget om, at vi skal pakke vores mejs eller rygsæk sådan, at de tungeste ting ligger så højt som muligt samt så nær ind til ryggen, som det kan lade sig gøre. Derved opnår vi både en rankere holdning og en lettere byrde. I bunden stopper vi altså sovepose og skiftetøj, mens vi lægger proviant, skiftefodtøj og den slags øverst, lige under klappen. Pas på spisebestikket, at det ikke arbejder sig ind i ryggen på dig — steg på gafflen er en udmærket ting, når det ikke er en selv, det drejer sig om!

Det er af mange grunde direkte utilrådeligt at have soveposer, tæpper og lign. snøret uden på rygsækken. Nu ved jeg godt, at det tit er uundgåeligt, men så må du i hvert fald sørge for solide remme og noget voksdug i en dæmpet kulør,

så soveposen eller tæpper er **helt skjult**. Og en ting til skal du under alle omstændigheder passe på: Lad være med at pakke nogetsomhelst **under** rygsækken. I længden bliver det ganske uudholdeligt at have en sovepose eller et telt daskende mod det nederste af ryggen, og så trækker det jo tilmed tyngdepunktet kraftigt nedefter. Op oven på rygsækken med de — under klappen eller ovenpå den, alt efter hvad der er plads til.

Og skal vi så ikke være enige om, at krus, feltflasker, telt- og lommelygter og lignende husgeråd **ikke har noget at gøre uden på en rygsæk**. Lad vandrefugle med opsmøgede bukser og Panamahatte være ene om den fornøjelse! Det ser så nybegynderagtigt ud, og er der noget, du ikke ønsker, så er det vel

at se ud som en nybegynder, der skal ud på tur.

Du kender vel udtrykket, at **rygsækken er posernes pose**? Har du rent skiftetøj i en pose, snavset do. i en anden, nattøj i en tredje, skiftetøj i en fjerde, vaskegrejer i en femte, spisegrejer i en sjette osv., er det ingen sag at holde orden i rygsækken og i en fart finde det, du lige i øjeblikket skal bruge, for poserne er på en måde rygsækkens kommodeskuffer. Hvis du ikke kan sy dem selv, vil din mor eller søster nok vil hjælpe dig, og det er en god idé at søge at fremstille dem af forskelligt farvet tøj, så du udefra kan kende dem fra hinanden og ikke hver gang skal lukke hver pose op og kigge om det er den rigtige — hvad det jo aldrig er før til sidst!

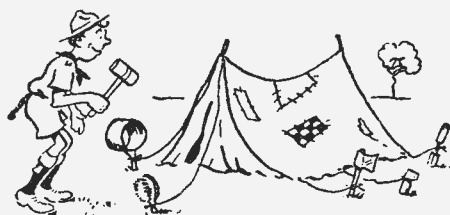
ER MATERIELLET HELT I ORDEN?

Vent ikke med at gå materiellet igennem til den sidste dag, før I skal i lejrl!

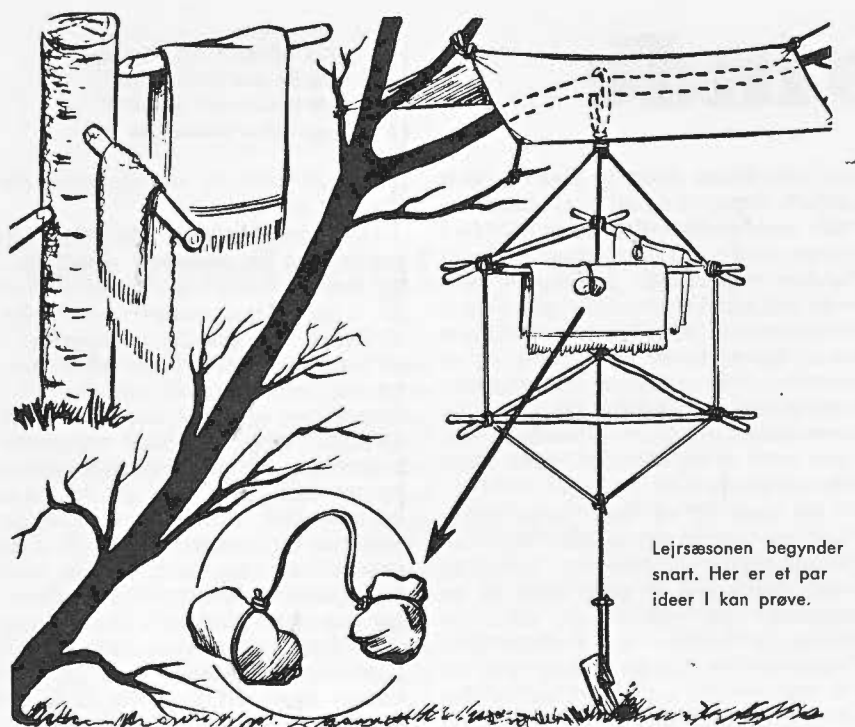
Vær sikre på, at økserne er virkelig skarpe, og at de skarpe ægge er vel beskyttede under transporten til lejren!

Vær på det rene med, før I starter, om I nu har husket alt tilbehør. Det er så trist at stå og mangle det halve derude!

Ved at holde gryderne op mod lyset, kan I nemt overbevise jer om, hvorvidt der er huller i dem eller ej!

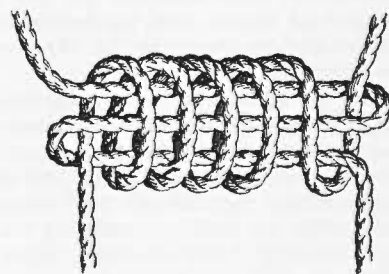

Lejrsæsonen begynder snart. Her er et par ideer I kan prøve.

Patrulje- TIPS

Rebstige

I kender sikkert den sædvanlige type af rebstige, hvor trinene er lavet af grene. Her er en anden

konstruktion — lidt mere luksuriøs og behagelig at bruge. På tegningen kan du nemt se, hvordan den laves, men jeg giver dig følgende tips:

Bestem først, hvor lang stigen skal være, og hvor mange trin. Bredden af hvert trin skal være højst 40, mindst 30 cm. Du bruger et stykke manilla der er to gange stigen længde plus ca. 1 m for hvert trin. Find midten af tovet, stik en kavs ind, og læg et bændel op til den. Man begynder ved det øverste trin ved at stikke en bugt af det venstre tov mod højre og rundt om det højre tov. Derefter stikker man den anden bugt (stadig med det venstre tov) til venstre. Nu slår man det højre tov syv eller otte tårn om de tre parter, der er dannet af bugterne, og til slut stikker man det højre tov ned gennem den underste bugt på det venstre tov og trækker parterne sammen.

Og så det næste trin!

PRÆMIELISTE.

Igen i år kom der mange løsninger ind på »Nøddeknækkeren's« præmieopgave. I ser her en blåmejs, en grønsmutte og to ulveunger klar til at foretage lodtrækningen. Forhåbentlig synes også du, at de gjorde det godt, ellers må du trøste dig med, at Spejderjul 1960 også vil bringe en »Nøddeknækker«.

Redaktionsudvalget lykønsker nedenstående gavekort-vindere og de 100 bogpræmievindere med deres præmier. Præmierne er forlængst afsendt fra redaktionen.

1 gavekort på 100 kr.:

John Ole Olsen, Egevej 3, Glostrup.

1 gavekort på 25 kr.:

Margrethe Hansen, Oehlenschlägersvej 25, Kolding.

Bette Irene Nielsen, Drosselvej 15, Holbæk.

Elin Dahl, Jydeholmen 41, I. Vanløse.

Karsten Funder, Estersvej 19, 2. Hellerup.

Ole Piil Hansen, Kongshvilebakken 27, Lyngby.

Ulf v. Huth Smith, Strandvejen 157 A, Skodsborg.

Per Sørensen, Bjarkesvej 14, Helsingør.

Lene Johansen, Vesterbro 9, I. Maribo.

Jørgen Friis, Madsensvej 9, Høleby.

Kirsten Myrup, Eugen Warmingsvej 41, Århus.

1 gavekort på 10 kr.:

Sigurd Vils Pedersen, Danavej 12, Nykøbing Mors.

(Læs videre side 59).

LYT HER OH ULVE!

Det var som bekendt Baloo, der lærte Mowgli junglens lov, og bl. a. indprentede han ham dette vers:

»Fra næse til haletip vask dig, drik tæt, men i sindige drag.

Og husk, det om natten er jagttid, men glem ej at sove ved dag.«

Selvom Mowgli levede i junglen skulle han holde sig ren, han skulle spise og drikke med fornuft og sørge for at få tilstrækkelig hvile og søvn.

Da Baloo ville forklare Mowgli, at han ikke skulle have noget at gøre med Bandarlog, siger han om dem, at de er ondskabsfulde, skidne og skamløse, den slags kan man ikke være bekendt at omgås.

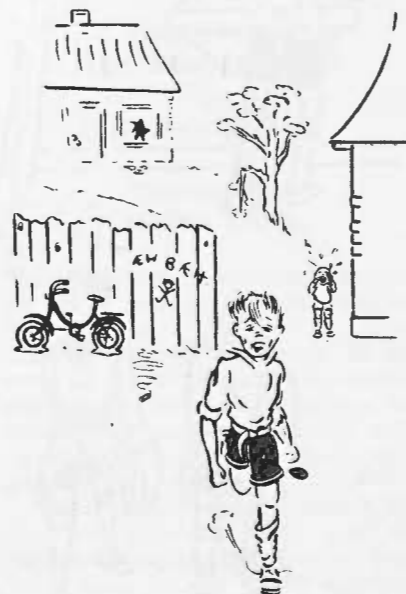
Men hvordan er det nu med jer, overholder I også junglens lov? Kig

lige på dig selv, inden du går til ulvemøde, selv om du selvfølgelig ikke ligner den ulv, der er tegnet her, er der så ikke noget, der burde være bedre. Kan du risikere at smøge ærmerne op uden, at en sort rand kommer til syne?

Hvordan med uniformen? Sidder mærkerne hvor de skal? Er tørklædet bundet ordentligt? Har du pudset skoene og husket at tage et rent lommetørklæde med? Der er meget at passe på.

Det var dit skind og din uniform, der skulle være i orden, men der er også andre måder at være ren på, for eksempel i munden. Man hører ofte kedelige skruptudser, der farer ud af munden på drenge i ulvealderen. Kedelige ord, der er samlet op på gaden eller legepladsen. Lad være med at bruge dem, de passer ikke til en ulveunge. Forhåbentlig er det heller ikke en ulveunge, I ser her, der bener af sted fra sine ødelæggelser.

Det motto, vi i denne måned især

vil holde os for øje, lyder således:
En ulv er altid ren.

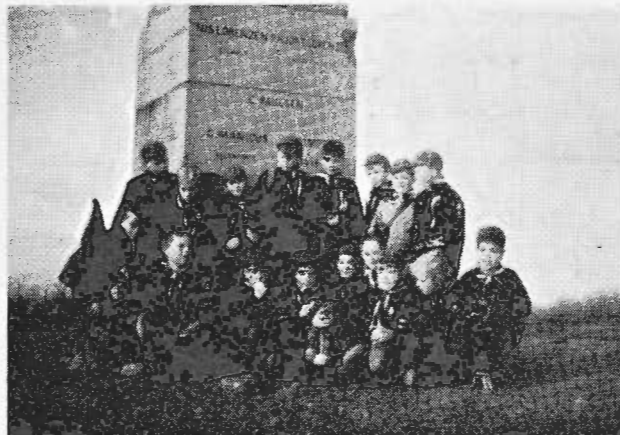
God jagt.
Lily.

Ny ulveflok i Augustenborg.

Tilgangen af ulveunger til den bestående ulveflok i Augustenborg er så stor, at det nu er besluttet at oprette en flok mere.

17 ulve fra 1. Kolding flok har været på 30 km vandring. Her er de fotograferet ved støtten på Skamlingsbanken.

I har her en morsom tegneserie, der viser to ulveungers liv og færden, mig forekommer det, at det kun er den ene, der viser sig at være ulveunge i det daglige liv, den anden hører snarere til Bandarlog. Men kig rigtigt på billederne, der var måske et og andet at lære. Eske er mester for tegneserien.

JUNGLE- DYRENE

tegnet og fortalt
af ESKE og LILY

Bagheera

Foruden Baloo havde Mowgli en anden god ven i junglen, og det var Bagheera, den sorte panter. Panteren er det samme dyr som leoparden, men sædvanligvis er en leopard gul med talrige sorte pletter, en pels der giver en udmærket beskyttelse i skoven. Men den kan også være helt sort som vor Bagheera. Det er navnlig i Indien, Malacca og Java, at den sorte panter lever. Der siges om den, at den er jordens smukkeste kat, men den er meget større end katten, 120—150 cm. høj. Den er meget smidig, stærk, dristig og snu. Den kan klatre i træerne og svømme selv i den stærkeste strøm.

Den er meget slem overfor andre dyr, for den myrder alle de levende væsener, den kan overkomme, specielt er den altid efter aberne, det hører I også om i junglebogen. Det er vanskeligere at fange en panter end en tiger, fordi den er modigere og bedre forstår at dække sig.

Det var den sorte panter, der købte Mowglis liv for en nydræbt

tyr, og senere lærte den Mowgli at skaffe sig føden, at slås, at klatre i træer og at færdes lydløst. Men især lærte den ham, at han skulle tage sig i agt for Shere Khan, den onde tiger, der i sin tid havde forlangt, at Mowgli skulle udleveres til ham som hans bytte.

Bagheera var en god ven for Mowgli, men også streng, det hører vi om i Kaa's jagt, hvor Bagheera straffer Mowgli, fordi han havde været ulydig og leget med Bandarlog og derved kostet sine venner både sår og hår. Loven i junglen lyder nemlig således: »Anger kan aldrig afvende straf«.

**FORTÆLLING
FRA STENALDEREN
af
ROBERT FISKER**

**Illustrationer:
THORA LUND**

Nu og da kom et vindstød strygende og rev noget af skummet med sig som snefnug.

Båden vippede voldsomt, da de kom ud fra sivskoven, men endnu sejlede de i læ af Hejreholmen. Et stykke ude havde stormen frit spil, og her skummede og fræede bølgerne vildt.

»Skal vi ikke hellere søge i læ inde ved kysten!« råbte Vind og vendte sig om mod sin broder, men inden Gnist kunne svare, blev de begge blændet af et skærende hvidt lyn, der blev efterfulgt af et rullende brag, og i næste øjeblik piskede regnen som en tæt mur ned fra himlen.

7. kapitel.

Blændede og fortumlede roede de to drenge deres båd gennem vandmuren. Lynene flammede. Det ene tordenbrag rystede luften efter det andet, og sø og himmel stod i et.

Selv Gnist gav op for uvejrets vilde magter, men nu var det for sent. Selv om de havde villet, kunne de ikke søge ind i læ af kysten, for det var dem umuligt at se, hvilken vej de så skulle sejle. Der var ikke andet at gøre for dem end at blive ved med at ro, så at de holdt båden med den ene ende mod bølgerne.

Hvis de fik de skummende søer ind fra siden, ville de ikke kunne klare sig længe uden at blive kastet ud af båden.

Ingen af dem kunne råbe hinanden op. Der var tider, hvor Gnist knap kunne se ryggen af sin broder for skybruddets vandmasser.

En levende jubilæumsgave.

Til korpsets 50-års jubilæum gav Absalon Division, Vanløse og Rødovre korpset en jubilæumsgave, men det var ikke nogen helt al-

mindelig gave, — den var nemlig levende og bestod af ca. 20 drenge i alderen 8—12 år, der på jubilæumsdagen dannede en ny flok: 5. Rødovre flok.

Bådens bund var dækket af vand, der slikkede op om deres fødder og knæ, men ingen af dem havde stunder til at tage sig af det. De havde mere end nok i blot at holde båden imod bølgerne.

Regn og storm havde gjort dem så øre i hovedet, at de næppe sansede, at regnen tog af og hørte op, samtidig med at stormen lagde sig en del.

Det var Gnist, som først blev klar over det. Han holdt op med at ro og så sig forbavset omkring, så lysnede det op i hans røde, vindpiskede ansigt, og han råbte hæst til Vind.

»Vi må se at slippe ind til land nu, før det tager fat igen!«

De så sig om og opdagede, at de var kommet langt ud på søen over ad den kant, hvor søen løb ud i åen.

»Der er lige langt. Lad os så hellere prøve på at slippe hen til åen!« råbte Vind og pegede frem mod stedet.

Gnist nikkede. Både vind og strøm drev dem i den rigtige retning. Hvis de nu bare kunne slippe derhen og komme i læ ved det lille næs med pilekrattet, så ville det være en let sag for dem at slippe ud af søfolkenes land, så snart vejret blev mere roligt.

Først da de igen skulle til at ro, mærkede de, hvor trætte og udmattede de var. Arme og krop var ømme og stive, og fingrene var valne og fulde af vabler.

Vind var lige ved at give op, men Gnist fik ham til at blive ved.

»Når du bare ror lidt, mærker du ikke ømheden mere!«

Langsomt, altfor langsomt, syntes de begge, nærmede båden sig pilekrattet og næsset.

Af og til så de sig tilbage eller skævede op mod himlen, der stadig hang sort og forreven over dem. Inde ved skovene blinkede lynene endnu, og tordenen blandede stadig sin hule buldren med stormens hvi-
nen og fløjten.

Det begyndte at regne igen. Store, tunge dråber smældede mod dren-
genes rygge, og straks fossede reg-
nen atter ned og viskede omgivel-
serne ud til flydende, usikre omrids.
Men nu vidste de, hvor de styrede
hen. Nu var det ikke mere så vildt
og usikkert som før.

Gnist sad og lovede sig selv, at næste gang han skulle ud på lang-
tur i båden, hvis han altså slap le-

vende hjem fra denne tur, så skulle han nok huske at ofre til både sko-
vens, vandets og luftens ånder. Pludselig slog det ned i ham, at han jo endnu kunne nå at give ån-
derne et offer, så de kunne blive
noget mildere stemt.

Han hørte op med at ro og tog ned i bælteposen. Han fik fingrene fulde af blomme og hvide fra de knuste æg, så de gled på ægget, som han fiskede op.

Han løftede armen højt op og råbte ud i stormen.

»Ånder i luft, i vand og i skov — her har i jeres offer!«

Så slyngede han ægget ud, men stormen greb det og slyngede det ned mod båden lige foran Vind.

»Hvad var det?« råbte Vind og vendte sig om.

»Offer til ånderne!« råbte Gnist tilbage, »se, nu tager de det til sig!«

Bølgerne slog ind over forenden på båden og vaskede det knuste æg med sig.

Gnist folte efter i sin bæltepose. Nu havde han kun et æg tilbage. Så greb han igen sin åre og tog fat.

I nærheden af søens udløb i åen var der nogle småholme og tuer, som de skulle tage sig i agt for. Strømmen blev også mere kraftig her, og hvad værre var, den lavede hvirvler, når den blev tvunget uden om de små holme.

En af de hvirvler havde nær ta-
get magten fra drengene, og det var
kun med nød og næppe, de reddede
sig at vælte med båden.

»Nu er vi i åen!« skreg Vind, da de gled forbi næsset med pilekrat-
tet, »vi bliver ved, til vi er ude af
søfolkenes land!«

Gnist nikkede bare og blev ved med at ro. Når de var nået så langt, kunne de lige så godt ro videre. Han havde en sikker følelse af, at hvis de først løb ind til land og lagde sig til at hvile, ville trætheden helt tage magten fra dem.

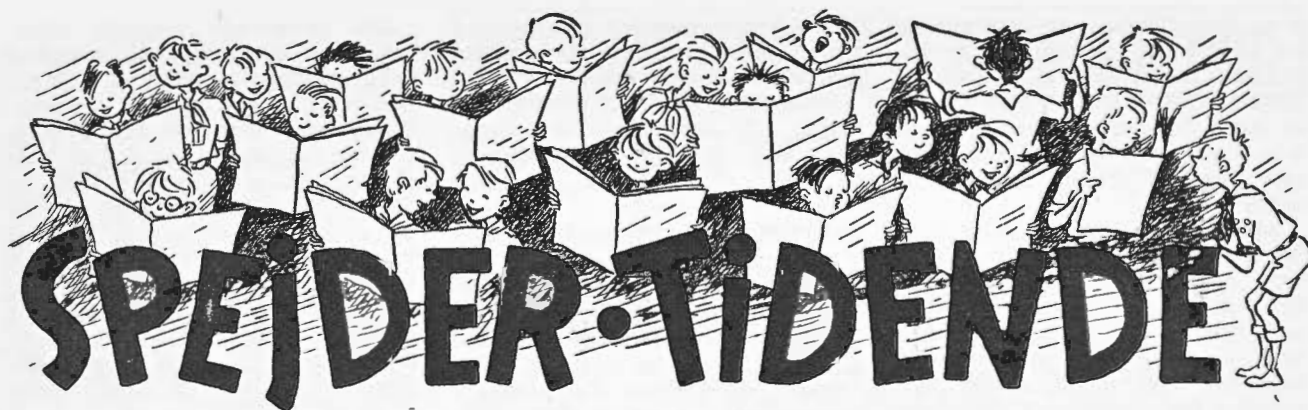
Strømmen i den første del af åen var stærk og bølgerne mindre. Reg-
nen stilnede kendeligt af. De kunne
igen se, hvad de havde foran sig. De skreg begge højt af glæde, da de tre gamle egetræer på Oddernæs-
set trådte ud af regndisen et stykke
fremme. Strømmen var så stærk, at de kun skulle bruge årene for at holde båden midt i åen.

Da de sejlede forbi Oddernæsset, var regnen hørt helt op, og de syntes begge, at stormen var taget en hel del af. Drevet af strømmen gled båden rask videre, og ingen af dem gjorde noget for at styre den ind mod bredden. Pludselig udstødte Gnist et skingrende skrig og pegede tilbage mod Oddernæsset.

»Se — der. Ser der, Vind. — Ån-
dernes arm!«

(Afsluttes i næste nummer).

SPEJDERNYT FRA NÆR OG FIERN

Distriktsændring i København.

I de senere år er København og Frederiksberg distrikt stadig vokset og tæller nu ca. 7.000 ulve, spejdere og førere. For at få et endnu mere effektivt spejderarbejde i dette store område, er det vedtaget at opdele det nuværende distrikt i fire distrikter. Amager vil herefter udgøre et distrikt, medens den øvrige del af byen opdeles i et vestre, nørre og østre distrikt. Delingen vil formentlig være en realitet i løbet af foråret.

VI SOVER

ikke længere tornerosesøvn her i Fårup. — Der er i sommer startet en trop på bar bund. I dag har vi udstyr til fire patruljer med ialt 30 drenge. Teltene har vi næsten tjent til ved arbejde med kartoffeloptagning hos omegnens landmænd og ved handel med juletræer. De manglende penge har vi fået gennem læge Ratzels mindelegat. — Alle drengene har fået uniform, og vi længes nu efter mildere vejr, så vi kan få lejlighed til at prøve vort nye udstyr.

Uglen.

ØRHOLM FLOK

har været på 30 km vandring. 18 raske ulveunger gennemførte turen trods regn og stærk blæst, så det var rigtige ulve, der ved, hvad det vil sige at »en ulv aldrig giver tabt«. Trods strabadserne var humøret højt, og de sidste par hundrede meter foregik i løb. — Fint klaret!

Søspejderne i England jubilerer

Det er i år 50 år siden, at søspejderarbejdet blev startet i England. De engelske søspejdere vil naturligvis festligholde deres jubilæum. De tager i søspejderlejr på Hamble floden i Hampshire i tiden 30. juli til 7. august. Deltagerantallet påregnes at blive omkring 500, og den nye spejderchef i England, Sir Charles Maclean, vil deltage i lejren den første week-end.

Herhjemme må vi vente to år endnu, før vore søspejdere kan fejre 50 års jubillæum.

Gram trop og flok

har planer om opførelse af eget hus i Gram. Efter planerne skulle huset rumme fire patruljelokaler samt et stort lokale beregnet til flok- og tropsmøder. Vi håber at høre godt nyt om huset.

3. BY

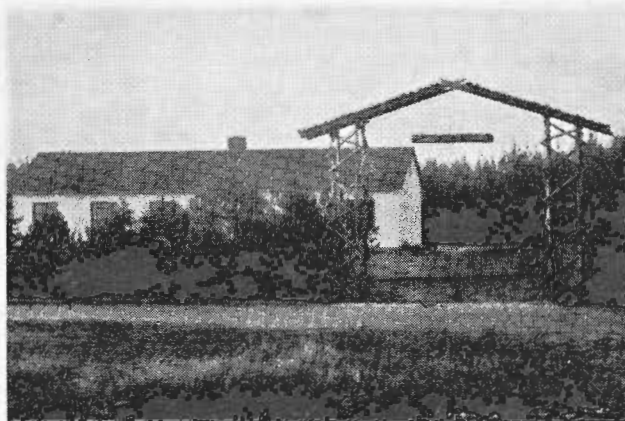
har holdt 49-års fødselsdagsfest på Colleruphus, hvor 111 forældre og venner af troppen var mødt op. Troppen klarede selv serveringen af kaffe og chokolade, og det gik fint.

En af troppens gamle spejdere var hjemme på besøg fra Canada. Han medbragte en meget flot totempæl, som troppen naturligvis var meget glad for at få. Tropsrådets kasserer kunne glæde sig over at 44 af fødselsdagsgæsterne tegnede sig som passive medlemmer af troppen.

1. Silkeborg trop — 50 år.

Som provinsens ældste trop har 1. Silkeborg rundet 50-årsdagen for sin start. Selve jubilæet festligholdes den 11. og 12. juni, men den 11. januar, der var stiftelsesdagen, samledes troppen med en del gamle spejdere til et jubilæumstropsmøde.

Til denne lejlighed var der ind-

Spejdernes Magasin har tidligere fortalt om Grindsteds trops hus. Her er det med en flot portal ved indgangen.

løbet flere hilsener og lykønsknin-
ger til troppen. Endvidere var der
en check på 200 kr. fra Sct. Georgs-
gilderne i Silkeborg og 1500 kr. fra
en kreds af gamle Silkeborg-spej-
dere. Rare penge at få. Troppen fik
også foræret et elektrisk ur til
tropslokalet.

Alle gaverne blev modtaget med
det gamle tropsråd: Første Silke-
borg, koldt eller hedt, vær beredt,
Hu æ de bal. — Dette råb stammer
helt tilbage til Hindsgaullejren i
1919, og det skal symbolisere, at
hvor der sker noget, finder man
spejdere fra 1. Silkeborg. Den sam-
lede redaktion har forsøgt sig på
tropsrådet, men må erkende, at vi
savner det jyske tonefald til at få
den sidste del af tropsrådet til at
lyde rigtigt.

Ved jubilæumslejren sidste år var
troppen deltager i Hindsgaul-di-
striktet som en af de største troppe,
og i dag tæller troppen fem patrul-
jer med ialt 50 spejdere og førere.
Troppen har således haft en støt
fremgang, og lad os i den forbindel-
se nævne, at troppen i 1936 er-
hvervede eget hus i Lyngbygade,
og på fødselsdagen den 11. januar
1937 oprettedes 2. Silkeborg trop.
I 1940 købtes lejrpladsen i Aakro-
gen ved Svejlbæk færge.

Ungdomsforeningen Dansk Natur.

Der er skabt en ny værdifuld
ungdomssammenslutning, værdi-
fuld for ungdommen og værdifuld
for naturfredningen og naturstudiet.
Navnet er: Ungdomsforeningen
Dansk Natur, og den er en ungdoms-
afdeling af Danmarks Naturfred-
ningsforening.

Foreningen vil udsende et med-
lemsblad, der kommer fire gange
om året. Formålet for foreningen er
at udvikle de unges interesse for
naturen og derigennem styrke de-
res sans for at værne om den. Det
sker ved tilrettelægning af eks-
kursioner, ferielejre, studie- og frit-
idskurser, foredrag og film, og
formidling til medlemmerne af lit-
teratur m. v.

Som medlemmer kan optages un-
ge mellem 14 og 25 år. Årskontin-
gentet er 8,— kr. Vi kan fortælle, at
der den 2. marts er foredrag i Kø-
benhavn. Her vil bl. a. Torben
Wolff (DC i Bernstorff-divisionen)
fortælle om strejftog i naturen. Den
16. marts fortæller direktør Svend
Andersen (Distriktschef i Køben-

havns Vestre distrikt) om hverdag
i Zoo. Søndag den 20. er der ekskur-
sion til Zoologisk Have.

Indmelding kan finde sted ved at
skrive til Danmarks Naturfred-
ningsforening, Sølvgade 26, Køben-
havn K.

Bytroppen — Nykøbing F —

er fyldt 50 år. Det skete den 7. fe-
bruar. I den anledning har troppen
udsendt et stort jubilæumsnummer
af tropsbladet. Om troppens første
tid fortælles det, at man i 1910 til-
sluttede sig korpset. Forholdene i
troppen var — set med nutidens
øjne — selvfølgelig ikke gode, idet
det hele var i sin vorden. Telte
havde man ikke, men godsejer
Thorsen stillede nogle kodækkener
til patruljens rådighed ved første
lejr, som fandt sted på Christians-
mindes jord.

Al begyndelse er svær, men man
morede sig dejligt, og efterhånden
blev selve troppen dannet med
tropsråd og det hele, og så tog ud-
viklingen fat.

Under vekslende tropsførere gik
udviklingen sin gang, men om-
kring 1924 viste der sig en mærk-
bar tilbagegang både i pengekas-
sen og troppens størrelse. Troppen hav-
de dengang et gammelt hus nede
ved jernbanebroen. Det var egent-
lig bygget under første verdenskrig
som vagtlokale, og her har et man-
geårigt medlem af tropsrådet gået
vagt, direktør Dabelsteen gået vagt.

Det daværende tropsråd måtte
betale en del penge, og alligevel
havde troppen en gæld på 1100 kr.
Det var mange penge dengang.
Blandt aktiverne var der 2 telte,
der var hullede som en si. Den trop
overtog »Niels Bytrop« i 1925, og
med et første-klasses tropsråd ved
sin side blev der hurtigt orden i
tingene. Således voksede troppen
fra 12 spejdere til 55. Lad os nævne,
at troppen blev nr. sidst ved den
første divisionsturnering, den der-
efter deltog i. Troppen fik en trøst-
præmie. Det var en dåse ananas
— til 55.

I 1936 blev der oprettet en flok i
tilslutning til troppen. Og det har
sin egen historie. Ved korpsslejren
i 1935 på Ermelundssletten bad
Niels Bytrop lederen af korpsets
ulvearbejde om at skrive sit navn
på troppens skind. Det gjorde »Ba-
loo« gerne, men til gengæld aftvang
hun det løfte af Niels Bytrop, at
han skulle tage hjem og starte en
ulveflok.

Bytroppen har et dejligt trophus.
Det blev indviet i 1954. Ved et me-
get effektivt arbejde fra tropsrådets
side er dette hus nu betalt, så det
er troppens kvit og frit. Medvirken-
de hertil har det årlige julemarked
været, som Bytroppen holder sam-
men med de blå pigespejdere.

Jubilæet er blevet fejret med en
stor fest på byens teater, hvortil
spejdere og gæster fra hele stiftet
havde indfundet sig.

Klem på spejdere! Vi må være forberedt på alt til årets første lejr

(The Scout).

1. Assens trop:

50 år

Den ældste fynske trop, 1. Assens trop, kunne den 23. januar fejre 50-året for sin oprettelse. Det skete med chokoladekomsammen i tropshuset »Bæverhytten«. Den egentlige jubilæumsfest har fundet sted den 21. februar med besøg af spejderchefen Ove Holm.

Det var en mor, der satte arbejdet i gang i Assens. Fru pastor Knudsen, gift med sognepræsten i Assens, havde læst om spejderne på Gammel Hellerup gymnasium, hvor som bekendt Ove Holm var med til at starte den første patrulje, støttet af rektor Hartvig-Møller.

Fru pastor Knudsen var optaget af arbejde og de ideer, der lå bag, og hun læste højt for sine drenge om Baden-Powell og om det, han havde sat i gang. Det var noget for sønnerne i præstegården og for deres kammerater. De startede deres trop og fik hurtigt føling med kammeraterne fra Gammel Hellerup gymnasium. Den første tropsfører var Helge Knudsen, som nu er ambassaderåd i Bonn.

Først i 1917 blev der dannet tropsråd, og hermed var man inde i de faste, organiserede forhold. Siden er det gået op og ned med troppen, som det altid vil gå i en lille by, der bestandig skifter ud i de årgange, der skal forestå førerarbejdet.

I 1922 deltog troppen i den første forårsturnering i byen, og troppen var så ubeskedent selv at løbe med rævehalen. Endnu mindes de ældste fra troppen den larmende begejstring — og det gjaldende tropsråb, der kunne høres milevidt med den karakteristiske Assens-betoning: — Sky' på hunde, sky' på os, Asser, Viller, Asser, Viller, Fi, Fi, Fi!

Det med at skyde på hundene var et levn fra modstanden og uviljen de første år. Asser og Viller er navnene på de udskårne indianer totempæle, som troppen stadig værner. Og Fi' er den glade mindelse for enhver gammel Assens spejder, Fedet ved Aa, hvor utalte weekendlejre er tilbragt.

I jubilæumsåret er troppen inde i en ny opgave med Svend Rasmussen som tropsfører.

DYE·DAVNE·TIL·ÆRES·SIDEN

VANDRINGER

100 km

1. Sønderborg trop
PF Bent Moos
Peter Wolter
13. Odense — Bålets Sønner
PF Søren Jensen
PF Jørgen Christensen
PA Preben Nielsen
Jørn Stensdal

1. Lillerød trop
PA Ole Bram
Erik Hansen

- Augustenborg trop
PF Svend Sandholt
PA Bo Mortensen

2. Rønne trop
PF Sten Erik Løvgren
Erling Haagenzen
Lars Ole Sørensen

75 km

2. Rønne trop
PF Sten Erik Løvgren
PF Knud Erik Hønsen
PA Bjørn Klyver-Poulsen
PA Preben Jørgensen
Erling Haagenzen
Lars Ole Sørensen
Flemming Simonsen

- Augustenborg trop
PF Preben Tang
PA Holger Hansen
PF Søren Dall

7. Sundby trop
SM Svend Olsen
SM Kenneth Nielsen
PF Jørgen Rasmussen
Mogens Larsen

- Gjængernes trop
SM Sven Langsted
SM Keld Jessen Nielsen
SM Svend Breddal Sørensen

- Virum trop
Hans Krohn
Peter Sidenius
Benny Christensen

60 km

1. Fredericia trop
Bent Taudorf Jensen
Niels Ole Gade

- Knud den Stores trop, Aalborg
PF Kjeld Johansen
PF Jens Zøbbe Mortensen
Ove Neumann Hansen

7. Sundby trop
PF Leo Hansen
Svend Mathiesen
PF Jørgen Rasmussen
Erik Knudsen

Augustenborg trop

- PA Steen Mortensen
Børge Jacobsen
Herbert Lindemann
Herluf Hansen
Lasse Dall
PA Holger Hansen
Flemming Nielsen

2. Rønne trop

- Karsten Hønsen
Lars Ole Sørensen
Fritz B. Petersen

RIDDERE

1. Lillerød trop
PF Mogens Kirckhoff-Hansen

2. Rønne trop
Karsten V. Hansen

5. Østerbro trop
PF Henning Broman

5. Godthaab trop
PF Steffen Waarst — »Ugle«
Sct. Jørgens trop — Svendborg
Ebbe Nordskov

- Chr. d. II.s trop
PF Jørgen Nielsen — »Løve«

2. Vesterbro trop
PF Søren Larsen

1. Østerbro trop
SM Henning Jans

KÆBBERE

Juelsminde trop

- PF Verner Kjeldgaard

5. By

- Søren Olesen

1. Østerbro trop
PF Knud Christoffersen
PA Jens Christian Skaarup

1. Faaborg trop
PF Søren Fraberg
PA Steffen B. Justesen

13. Odense — Bålets Sønner
PF Torben Tvedskov

1. Fredericia trop
SM Bjarne Jensen
SM Poul Erik Larsen

2. Vesterbro trop

- PA Karsten Lind
Chr. d. II.s trop
PA Leif Bøtcher-Jensen
Tommy Østerlund
Jan Clausen

1. Godthaab trop
Keld Berg Poulsen
Jens Adler-Nissen
Jens Bak

1. Lillerød trop

- PF Poul Lund
Augustenborg trop
PF Svend Sandholt
PF Preben Tang
PF Søren Dall
PA Holger Hansen

1. Absalon trop
SM Jørgen Schack Linne-
mann

- SM Bent Reno Jensen
SM Ole Brunemark

1. Bispebjerg trop
Per Lehman
Erland Sander Nielsen

2. Rønne trop
PA Orla Jensen

1.KL.SPEJDERE

3. By

- SM Peter Daus Sørensen
SM Hugo Boktrup
PF Flemming Fredberg

2. Rønne trop

- Karsten V. Hansen
1. Bispebjerg trop
Per Lehman

1. Absalon trop

- SM Jørgen Schack Linnemann
SM Bent Reno Jensen

5. Østerbro trop
PF Henning Broman

1. Lillerød trop
PA Ole Nisbeth

5. Godthaab trop
PF Steffen Waarst — »Ugle«
Poul Svane — »Svane«

1. Fredericia trop
Poul Erik Larsen

2. Vesterbro trop
PA Karsten Lind

5. Odense — Sct. Georgs trop
Erik Illum Rasmussen

BLEV *Din* TROP NÆVNT DENNE GANG?

(fortsat fra side 52).

SPEJDER JUL'S PRÆMIELISTE

John Larsen, Gartnergade 17, Kbh. N.
Preben Rost, Skolegade 10, Skols.
Christian Erik Bøge, Ryde pr. Vinderup.
Karen Schou-Pedersen, Hedevænget 31, Lyngby.
Kjeld Christiansen, Tordenskjoldsvej 44, Helsingør.

Vibeke Christensen, Møllegade 7, Ikast.
Per Svenningsen, Randrup Mark pr. Kongerslev.
Hanna Breum Bech, Hem præstegård, Hem.
Jenny Wagner, Solvænnet 3, Assens.
Lisbeth Djuurhuus, Lyngtoften 9, Lyngby.
Gunner Barfod, Ved Fortunen 10 A, Lyngby.

Fritz og Lisbeth Petersen, Lundbyesvej 17, Svendborg.

Ib E. Sørensen, Tulstrup pr. Malling.
Birgitte Thosttrup, Skovbrynet 9, Lillerød pr. Allerød.

Inger-Lise Andersen, Tønnesgade 12, Vejle.
Inge Merete Nielsen, Hesseløgade 14.4, Aalborg.

Randi Poulsen, Mogens Alle 16, Lyngby.
Elsa Finnemann, Domhusparken 2.2, Kolding.
Klaus Gram, Danmarksgade 4, Vojens.
Britta Schurmann, Riis pr. Jelling.
Jørgen Schmidt, Høgsbro pr. Hviding.
Poul B. Fihl, Lille Skovlund, Svenstrup pr. Vinderup.

Mariann Hansen, Rolfsgade 55, Esbjerg.
Jette Pedersen, Givskud, Jelling.

ER DU KLAR OVER
AT DER YDES 3 ÅRS GARANTI
PÅ KIT-KAT WEBBING

garanteret vandtæt
imprægneret mod fugtighed
alle spænder af messing
fremstillet i army webbing
vævet i specielle bredder
farvægte

Kit-Kat udstyr er godkendt af korpsel

NB!

Se inde i bladet om den pragtfulde bog
INDIAN CRAFTS AND LORE

Stort format 112 sider i flotte farver og med
hundredvis af tegninger som vejledning ved
fremstilling af indianerudstyr, indb. ... 16,50

Salget af KIT-KAT udstyr i Depotet sleg med 33 $\frac{1}{3}$ % i 1959

Spørg en af vore kunder, som har købt Kit-Kat-udstyr og du vil høre begejstrede udtalelser.

KIT-KAT RANSEL

Samme model som spejderransel og en model, der virkelig egner sig til spejderbrug - den er blevet to kroner billigere nu 77,00
Kit-Kat ransel - ekstra stor størrelse .. 85,00

KIT-KAT RYGSÆK

alm. 1 rums rygsæk - firkantet - kan spændes på meis eller
anvendes som cykeltaske 36,00
Universalméis 23,00

KIT-KAT SKULDERTASKE AF WEBBING

størrelse 23x30x8 cm. Den er konisk, så den kan stå alene.
Med indvendig lomme 13,35
Samme med læst kortetui 17,85
Kortetui - kan altid købes for sig 4,50

KIT-KAT PAKSÆK

kan anvendes som tværsæk, rygsæk, cykel-taske og som håndtaske. På Kit-Kat paksæk kan påspændes sovepose, regnslag og kogekar. Paksækken kan endvidere påspændes ranselens meis . 29,85

KIT-KAT CYKELTASKER

af webbing - meget rummelige og så fylder de kun lidt, når de ikke bruges. Pr. par 29,50

KIT-KAT PONSJO

Ponsjoen er fuldkommen vind- og regntæt
Nylon »Fiberthin« 85,00-98,00
Mørk khaki - PVC 68,00
Teltoprigningssæt til ponsjo 9,25
Gavlstykke til ponsjo 16,00

KIT-KAT REGNSLAG anvendes som:

- 1) Regnslag (absolut vandtæt)
 - 2) Underlag i lejr (absolut vandtæt)
 - 3) Læside til bivokbrug
- Mørk khakifarv. m. PVC belægn. 38,50

KIT-KAT OMRULNING TIL SOVEPOSE

95x150 cm 13,75 95x180 cm 14,85

KIT-KAT FELTFLASKE komplet .. 18,85

Spejdernes Magasin

Red.: Kommuelærer J. B. Skotte Hansen
Ibsvej 21, Bagsværd . Telf. 98 48 27

Spejdersport

Red. Adjunkt Svend Ranvig
Kongebrovej 28, Sorø

Korpskontor

Frydendalsvej 32, København . Telf. VE 3666

Begges blades ekspedition: Korpskontoret

Kontortid: 8-16, Lørdag 8-12

DET DANSKE SPEJDERKORPS DEPOT

NØRRE FARIMAGSGADE 39 . København K . Telf. PA 4526

Odense:

Klostervej 19
Telf. (09) 11 24 18

Århus:

Frederiksgade 69
Telf. (061) 3 36 13

Aalborg:

Kong Hansgade 1
Telf. (081) 2 83 70

Depotet er korpsets egen forretning og giver bonus til korpsets afdelinger